

Milan Kundera. Román a Evropa

- projev z Izraele při přebírání Jeruzalémské ceny
- upozorňuje na kulturní sepjetí Izraele s Evropou, přestože by Izraelci měli mít více důvodů proto, aby Evropě moc nevěřili
- romanopisec = člověk, který chce zmizet za svým dílem (Flaubert)
 - dnes velmi problematické, hlavně kvůli masovým médiím
- romanopisec není mluvčím nikoho – ani vlastních myšlenek
- romanopisec by měl naslouchat „moudrost románu“ – díky ní je román moudřejší než jeho autor
- není možné dojít smíru mezi romanopiscem a agelastem (člověk, který se nesměje, neumí smát, nemá smysl pro humor) (Rabelais)
- člověk se stává individuem tím, že ztrácí jistotu pravdy
- v románě nikdo pravdu nevlastní, ale všichni mohou být pochopeni
- moudrost románu je jiná než moudrost filozofie
- román byl zrozen z ducha humoru
- v umění je forma vždycky víc než forma
- každý román odpovídá na otázku: co je lidská existence a kde spočívá její poezie
- kýč je hloupost přepjatých myšlenek přeložená do řeči krásy a citů
- dnes jsme v zajetí masových médií, tedy v zajetí kýče